

POSTANOWIENIE

15 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 15 lutego 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku E. W. i H. W.
z udziałem A. F.
o rozgraniczenie,
na skutek skargi kasacyjnej E. W. i H. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z 29 czerwca 2023 r., II Ca 517/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z 29 czerwca 2023 r., zaskarżając je w części, tj. co do pkt 1., wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i dokonanie rozgraniczenia wedle wariantu wskazanego przez wnioskodawców. Skarżący wnieśli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). Ponadto

zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., określającym wymogi formalne skargi kasacyjnej, skarga powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. Skarżący ma więc obowiązek skonkretyzować przyczynę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i ją uzasadnić.

Skarżący sformułowali wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, nie wskazując jednak żadnej przesłanki kasacyjnej ani w sposób opisowy, ani przez odwołanie się do konkretnego przepisu (zob. art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.) i to mimo wezwania przez Sąd Okręgowy do uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi. Nie jest więc jasne, jakie przyczyny kasacyjne, według skarżących, uzasadniają przyjęcie skargi do rozpoznania. Takie uchybienie uniemożliwia zbadanie zasadności wniosku. Nie jest bowiem rolą Sądu Najwyższego domyslanie się, którą przesłankę kasacyjną skarżący dostrzegają ani też dopasowywanie treści uzasadnienia do konkretnej przesłanki.

Na marginesie należy zauważyć, że w uzasadnieniu skargi nie został przytoczony żaden przepis prawa, z wyjątkiem powołanego w końcowej części art. 520 § 2 k.p.c. w odniesieniu do kosztów postępowania kasacyjnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[SOP]

[ał]